

undgaa at blive trufne, og nu beder jeg de Her-
rer tænke sig et Pandserfisk, som seiler omkring
og under denne stadige Bevægelse kaster Bomber
ind i noget over en Mils Afstand; og det vil
da let erkendes, at der derved vil fremkaldes en
saadan Usikkerhed i Bombardementet, at jeg tror,
man fuldstændig kan berolige sig i den Henseende.
Farvandet Nord for Stubben er ganske vist et
Farvand, hvori de fjendtlige Skibe kunne bevæge
sig, men det maa erindres, at Farvandet paa selve
Stubben netop ved sin ringe Dybde gjør det meget
egnet til Lumleplads for vor mindre Spødefension,
der altid ved at trække sig tilbage til dette kan
holde sig fri for de større Skibes direkte Paavirk-
ning, samtidig med, at dens Styrke vil kunne
blive dem mere farlig. Det Punkt, som imidler-
tid forekommer mig svagest, er høire Fløi, hvor
Strickers Batteri ligger, og jeg vil sige, at er der
Noget, som skulde forurolige mig ved denne Sag,
er det, at det ikke staar mig fuldstændig klart, om
det ikke vilde være ønskeligt for en tilfredsstillende
Beskyttelse af „Svalget“, som jeg anser for det
farligste Punkt, at opgive Strickers Batteri og
derimod anlægge et nyt Batteri paa lavt Vand,
som kan søres ca. 1000 Alen længere frem, hvor-
ved vi vilde kunne blive istand til at opnaa en
ganske anden Virkning. Men, som sagt, det er
en Løvl, jeg ikke vil give videre Udtryk, men kun
fremstætte her til Overveielse for den høitagtede
Minister. Hvad da nu de andre Anlæg angaar,
som her ere foreslaaede, kan man ikke sige, at de
ere betydelige. De ere jo i Virkeligheden ikke
Andet end Anlæg af 4 Rysibatterier. At man
dækker Indgangen til sine Havne, finder jeg ganske
naturligt, men jeg skal ikke negte, jeg tror dog,
det vilde være en hel Del bedre, dersom man
havde de Søforter paa Hallsøf Rev, der foruden at
dække Indløbet til Havnen tillige kunde dække hele
Nheden, og som i paakommende Tilfælde vilde
være Flaaden en overordentlig velkommen Hjælp.
Jeg kender naturligvis ikke nærmere disse Pro-
jekter, men de ville jo komme frem i Udvalget.
Jeg veed ikke, om det er Meningen, men jeg synes
det efter Prisen, at de Forter, der skulle ligge
Nord for Korsør, skulde bestyffes med pandserbry-
dende Skjts, i saa Tilfælde forekommer det mig
næsten, at det vilde være helbigt, om man lagde
begge Forterne Syd for Korsør, idet nemlig pand-
serbrydende Skjts formentlig ikke vil faae megen
Anvendelse paa Fortet Nord for Korsør, efter som
Hallsøf Rev vil forhindre, at Pandserfiske komme
saa nær ind derpaa, at det pandserbrydende Skjts
vil faae nogen Betydning.

Berg: Det ærede Medlem for Ribe Amts
4de Valgfreds (Lermansen) nævnte flere forskjellige
Forhold, i hvilke vi vare gaaede frem med Hensyn
til vort Forsvarsvæsen siden den sidste sørgelige
Krig, og jeg giver ham Ret deri. Dersom man
sammenligner den Fremgang, man i den Henseende

har gjort i de sidste 10 Aar, med, hvad man
gjorde de 10 foregaaende Aar, skjøndt vi da sjen-
synlig rykkede nærmere og nærmere indod den
den anden Slesvigske Krig, saa tror jeg nok, at
Sammenligningen i disse 2 Tidrum taler til
Fordel for den sidste Periode i de Henseender,
som det ærede Medlem og flere Andre have nævnt.
Naar det ærede Medlem imidlertid sagde, at vi
ogsaa maatte være enige i, at vi med Hensyn til
vort Befæstningsvæsen Intet havde gjort, altsaa
at vi udover Gjennemførelsen af de egentlig orga-
niske Love Intet havde gjort, saa er dette „Intet“
et for stærkt Udtryk. Der er gjort en Del, dels
ved Fortærkning af vore Søforter, dels ved Byg-
ningen af flere flydende Batterier, vore Pandser-
fiske. Dette maatte det ærede Medlem ogsaa
have taget med i Betragtning. Derom vil jeg
imidlertid ikke strides, jeg nævner det blot, men
naar det ærede Medlem dernæst sagde, at han
ikke vilde tale om, hvor Skylden laa for, at man
ikke var kommen videre, saa forekommer det mig
dog, at det er et Spørgsmaal, som det ikke var
værd ganske at skyde bort. I de første Aar efter
den ulykkelige Krig forberedte man en ny Hærord-
ning og ved en lykkelig Overenskomst mellem Regje-
ringen og Rigsdagen naaede man at faae den
fastsat i Loven, og følgende Aar derefter gjennem-
førte man den. Det er naturligt, at dette Arbejde
kræver saa megen Opmærksomhed for de paagjel-
dende Kræfters Side og fra Overbestyrelsen, at
Forberedelsen til noget endnu Mere maatte træde
noget i Baggrunden. Dernæst erindres, at Pra-
gerfredens 5te Artikel kom til Verden 2 Aar ef-
ter den ulykkelige Krig, endnu inden vi havde ved-
taget den nye Ordning af Hæren og Søværnet,
og vi havde Grund til at vente, at den billige
Retfærdighed, som aabenbarede sig gennem denne
Traktat mod et lille sønderredet Land, skulde være
bleven gennemført i den nærmeste Fremtid. Hvis
dette var set, da vilde haabe Forberedelsen og
Udførelsen af videre Forsvarsmidler have været
alt Fald en ganske anden, den vilde have været
grundlagt paa en anden Basis, end naar Haabet
om, at denne Retfærdighed skulde gennemføres —
naturligvis ikke blegnede, ikke svækkedes, men dets
Udførelse syntes at skydes mere tilside, end man
nogensinde havde ventet af den preussiske eller
europæiske Samvittighed. Jeg gad egentlig vide,
hvorledes man i det første Aar, efter at Prager-
fredens 5te Artikel var kommen frem, skulde have
givet sig til med Iver og Kraft at arbejde paa
Udviklingen af vort Befæstningsvæsen paa en Tid,
da man kunde antage, at Gjennemførelsen af denne
Artikel vilde firkte Danmark en saadan Stilling,
at der efter alle menneskelige Beregninger ikke
kunde synes at være nogen Frygt for, at vi skulde
overanstrengte eller overanspænde vore Kræfter paa
at kunne føre en lykkelig og selvstændig Tilværelse.
Naar det imidlertid dernæst siges, hvorfor man
ikke er kommen videre nu, da der allerede er gaaet